

ZTROSKOTÁNÍ NA CESTĚ DO ŘÍMA

Převod materiálu

Chlápek Petr

Pořadí v lekci

34

1. KLÍČOVÉ POJMY, DOBOVÉ A TEXTOVÉ SOUVISLOSTI

- **cesta** – Lukáš zde podává brilantní cestopisné vyprávění, které však v „druhém plánu“ vyjadřuje cestu Božího zjevení v Ježíši Kristu. Přiblíží cestu do Říma je nepochybně založen na faktu Pavlova vzhledu v Římě, ale cesta sama se stává obrazem cesty křesťanů a církve. Děje se na Boží příkaz (Sk 23,11). Cesta je spojena s nebezpečím smrti (27,20; 28,4) a ohrožením duše (*psyché* – Sk 27,10), jež představují možské vlny. Pavel je však i jako vzešl z pánem situace. Třikrát během cesty, v situaci ohrožení, hovoří a to, co říká, je zaslíbením a ujištěním o spáse (Sk 27,22-34) i varováním (27,10.21)

- **neukázalo se ani slunce ani hvězdy**- podle nich se v antice řídila plavba; **čas postu** – začátek října (a tedy zimního období)

- **Neztrácejte naději** - tato slova jsou v textu klíčová a jsou odrazem povzbuzení, „*Neboj se*“, které Pavel slyšel ve snu (27,24) a která signalizují Boží přítomnost (sr Lk 2,10)

Těti Pavlova řeč je úzce spojena se stolováním **alámáním chleba**. Pavel napomíná své spolucestující, aby kvůli své záchraně pojedli (27,33-34). Potom vezme chléb, vzdává díky, láme jej a podává. Líčení záměrně evokuje dříve při večeři Páně (eucharistii). A neláme se tu jen chléb; tím dáním se „láme“ i beznadějná situace – *všichni nabudou dobré mysli*, že seveření smrti vzhlížejí s nadějí k záchraně.

Pavel, převedený ochraňovaný římskou posádkou před fanatismem a zákeřností davu (sr 21,30nn; 22,22nn), se během cesty do Říma (kam se odvolal k císaři) stává zdrojem záchrany i pro své římské přivodce. Na moři a zvláště za bouře si starověký loďník připadal naprosto vydaný nepřátelským živlům, božstvům a silám, pasoucím po jeho životě. Zbývá jen strach a panika. Není místo pro solidaritu, ohled na druhé (viz lodníci, pokoušející se o útěk 27,30). A tady, kde jsou v koncích představitelé jinak fungujících institucí (vojáci) a znalci poměru (námořníci), zaznívá najednou nadějně slovo svatého evangelia.

- **důstojník Julius** - už tím, že v celém příběhu je jako jediný (vedle Pavla) jmenován, se naznačuje, že jeho jednání stojí za zapamatování. Na začátku je zmíněno, že „*zacházel s Pavlem laskavě*“ (27,3). Dále se o něm dozvíme, že „*věřil více kormidelníkovi a majiteli lodi než tomu, co říkal Pavel*“ (27,11) – což není divu, vzhledem k tomu, v jakém postavení (vzhledu) se Pavel nacházel. A na závěr příběhu o něm slyšíme, že to byl právě on, kdo zakázal pobít vzhledu (právě kvůli Pavlovi 27,43)). – Lukáš tím naznačuje, že i v tomto (ne bezchybném) loďníku se setkáváme s Božím jednáním. A staví tím hráz předstávám, že jen křesťané mají „copyright“ na správné, lidské, etické, slušné jednání. To také patří do lukášovského konceptu dějin spásy: správně jednající pohané (srv. Kornélius Sk 10; žalářník Sk 16,25nn).

2. ÚSKALÍ TEXTU

Pro mladší děti příběh přibliž „netheologizujte“, je krásný a strhující sám o sobě. Stačí dobře „dramaticky“ jej přepravovat jako příběh dobrodružství v Božích službách.

Starším dětem můžete zmínit, že celým podáním Pavlovy plavby do Říma odkazuje Lukáš zároveň k poslední naději křesťanova života v bouři tohoto světa a k Bohem darované záchraně na druhém břehu.

Není nutné p?íliš se v?novat „zázra?ným“ moment?m p?íb?hu na úkor Pavlovy v?rnosti vlastnímu úkolu. Pavel nebyl všev?doucí, netušil, že to s ním dobe dopadne. Ale víc než s nep?íznivými a hrozivými okolnostmi po?ítal s vysvobozující Kristovou mocí. Pavel ze sebe ned?lá „Božího frajera“, který má vždycky pravdu. Se svou zv?stí vystoupí vlastn? až tehdy, když jsou lidé se svým um?ním a navyklými zp?soby zvládání krizových situací v koncích. Není to však návod pro „b?žné“ k?es?anské zv?stování. Evangelium nemá znít pouze tehdy, když lidem tzv. „te?e do bot“. Ale samoz?ejm?, že má znít i tehdy: a práv? v krizi uprostranit d?v??e, pokoji, obnovení lidskosti.

3. METODICKÉ POKYNY k pracovnímu listu:

Lodi?ku na vlnách si m?žete vyrobit sami p?edem a použít ji pro vypráv?ní. Totéž m?žete ud?lat společn? s d?ťmi. Nejd?ív si lodi?ku omalují a vyst?ihnou podle návodu a p?i vypráv?ní potom budou spolu s vámi „hrát“. Lodi?ku – tentokrát už bude jasné, že s Pavlem – si mohou d?ti vyrobit také po vypráv?ní.

4. POM?CKY:

Mapa – cesty apoštola Pavla; zvlášt? se staršími d?ťmi by bylo vhodné vykládat p?íb?h a zároveň jednotlivá místa názorn? ukazovat (p?kn? ud?laná je nap?. v Atlas zur Bibel. Wuppertal 1980; nebo Hájkova Biblická d?jeprava)

S malými d?ťmi, pro které je vyst?ihování pracovního listu p?íliš pracné, m?žete skládat lodi?ky z novinového papíru. V p?ípad?, že budete mít k dispozici bazénky na farské zahrad?, m?žete je poušt?t a sledovat, ?í lodi?ka nejdéle odolá potopení

5. MOTIVA?NÍ UVEDENÍ DO P?ÍB?HU

a) pro mladší školní v?k

Cestovali jste už někdy lodí po mo?i? Kam? Užívali jste si plavbu, nebo jste m?li obavy, ?i dokonce mo?skou nemoc? - Zatímco pro nás v ?echách je plavba lodí stále n?ím mimo?ádným, v dobách apoštola Pavla a v místech, kde se pohyboval, pat?ila plavba po mo?i k pom?rn? b?žnému zp?sobu dopravy. Však taky za?átek toho dnešního vypráv?ní, o Pavlov? cest? do Itálie, by se nám mohl jevit, jako že jde o n?jaký oby?ejný výlet – kdybychom nev?d?li, jak to bylo s Pavlem p?edtím, že byl vlastn? v?zn?n a po mo?i se m?l plavit do ?íma k císa?skému soudu.

b) pro st?ední a starší školní v?k

Stalo se vám někdy, že jste se chystali na cestu a situace se pak vyvinula úpln? jinak, než jak bylo p?vodn? promyšleno a naplánováno? - Tak podobn? tomu bylo s Pavlovou cestou k soudu do ?íma, kam se m?l dostat práv? plavbou po mo?i. Z pom?rn? b?žné cestovní záležitosti se vyvinula dobrodružná, dramatická cesta, která dopadla jinak, než by kdokoli p?edpokládal...

c) pro Teofila

Teofil m?že p?ijít za Pavlem s následující otázkou: „Lukáši, vím, že apoštol Pavel napsal dopisy (epištoly) ? ad? sbor?, které sám založil, nebo kde p?sobil. Víím, že mezi nimi je i dopis ?íman?m. Byl ale Pavel skute?n? n?kdy v ?ím?, nebo se tam aspo? chystal?“ - Na to m?že Lukáš zareagovat: „Chystal, chystal, ale prob?hlo to pon?kud jinak, než si to možná p?vodn? p?edstavoval. Vylí?ím ti to, a p?iprav se na to, že to bude hodn? napínavé...

6. OSNOVY VYPRÁV?NÍ

a) pro mladší školní v?k

I.Motivace

II. Pavel, spolu s dalšími v?zni a s vojenskou ostrahou, nastupuje plavbu do ?íma

III. Poklidná plavba se m?ní v nebezpečné dobrodružství

IV. Lodníci neuposlechnou Pavlovo varování a lo? je zmítána bou?í u ostrova Kréta

V. V beznad?jn? situaci Pavel zv?stuje nad?ji a povzbuzuje k d?v?e v Boha

VI. Díky Pavlovi je odhalena lest lodník?; záchranný ?lun odplouvá prázdný, ale záchrana p?ichází odjinud

VII. Pavel dobro?e?í Bohu, láme chléb a všichni nabývají dobré mysli

VIII. Ztroskotání u Malty je záchranou pro všechny – na p?ímluvu d?stojníka Julia i pro v?zn?

b) pro střední a starší

I.Motivace

II. Naplánovaná plavba se m?ní v neplánované dobrodružství

III. Pavel varuje p?ed riziky opožd?né plavby

IV. Lidská svévole ohrožuje životy, ale neohrozí Boží v?li – Boží zám?r s Pavlem

V. Doprost?ed beznad?je p?ináší Pavel Boží slovo...

VI. D?stojník d?v?uje víc Pavlovi než lodník?m a zma?í jejich plán na út?k

VII. Pavel dobro?e?í Bohu a láme chléb jako znamení a p?edzv?st záchrany pro všechny

VIII. Ztroskotání u Malty neznamená konec, ale dar života a novou etapu cesty Božího díla

1. pro Teofila

Pokud použijete „teofilovskou“ motivaci, můžete nechat vyprávět Lukáše jako přímého účastníka celé plavby

VYPRÁVĚNÍ

PRO MLADŠÍ ŠKOLNÍ VĚK

Zažili jste už někdy velkou bouřku? Fouká vítr, blýská se, burácí hromy. Bouřka je nebezpečná, může se nám něco stát. Nejlepší je, když je člověk schovaný doma, v bezpečí a nějak tu bouřku přežije.

Jenže ne každý je za bouřky doma. Jednou potkala bouřka i apoštola Pavla. Nemohl se schovat ani domů ani k nikomu jinému. Víte proč? Byl totiž zrovna na lodi, plavil se po moři. Na moři bývají bouřky hrozně silné. Vítr rozhoupá vodu, jsou obrovské vlny, loď se zmítá ze strany na stranu. Voda stíká do lodě. Bouřka na moři může trvat dlouho. Ve dne není vidět slunce a v noci hvězdy. Námořníci pak ani nevědí, kam plují. Může se stát, že narazí na skálu nebo že najedou na mělčinu.

Pavel je teď na lodi se spoustou dalších lidí, všichni mají strach. Námořníci i vězňové. Pavel je taky vězeň. Je na cestě k římskému císaři.

Pavel je vězněm na lodi, kterou potkala strašná bouře. To nevypadá dobře, víte. Ale Pán Bůh může i takovou situaci proměnit. Že by třeba dal Pavlovi moc, aby bouři utišil, jako tehdy Ježíš? Ne, Pán Bůh poslal k Pavlovi anděla. A ten mu dal zaslíbení, že se Pavlovi, ani nikomu jinému nic nestane, jen loď, že to asi nevydrží. A tak Pavel řekl ostatním: Nebojte se! Bůh, kterému věřím, mi slíbil, že nás všechny zachrání!

A pak apoštol Pavel řekl námořníkům, aby se všichni pořádně najedli. Vzal chléb, poděkoval Bohu a začal jej rozdělovat ostatním. Nedělal tohle taky Pán Ježíš? A neděláme my u Věže Pán? něco podobného?

A najednou se všichni uklidnili, už se tolik nebáli. A navíc, měli víc síly.

Zanedlouho se dostali ke břehu nějakého ostrova. Loď se zabořila na mělčině. Nemohla jet dál. A tak se všichni plavili ke břehu, kdo jak uměl. Někdo plaval, jiný se chytl prkna či trávu z lodi a snažil se dostat na břeh. To určitě nebylo lehké. Může v tu roční dobu bývá ještě hodně studené a rozbouřené. Ale představte si – zachránili se úplně všichni! Přesně, jak Pán Bůh Pavlovi slíbil.

Tak se apoštol Pavel dostal na ostrov Malta. Tam se o celou posádku lodi dobře postarali. A Pavel ještě mohl lidem vyprávět o Pánu Bohu. O Bohu, který i hrozně špatnou situaci dovede proměnit ve velké požehnání!

Aktivita:

Snažíme se dostat na břeh: Postavíme větší dřevo či kámen a vybereme nejmenší, které si předáváme, aby se dostalo z jedné strany na druhou.

PRO STARŠÍ ŠKOLNÍ VĚK

I. CESTOVÁNÍ DO ŘÍMA

Ještě i dnes se ozve po?ekadlo, že všechny cesty vedou do ?íma. A bylo to skute?n? tak. ?ím bylo hlavní m?sto, ve kterém i tehdy žilo neuv?řiteln? mnoho lidí. To m?sto bylo obrovské, nádherné, ale tím pádem i hodně ? hladové. M?sto pot?ebovalo tolik potravin, že na jeho zásobování sama Itálie nesta?ila. Aby byli nasyceni všichni ti lidé v ?ím?, bylo tam pot?eba pravideln? dopravovat hory jídla a pití, a to ze zemí, které si ?ímané podmanili.

Tak jako dnes, i tenkrát bylo nejlevn?jší dopravovat velké náklady lodí. Trvalo to sice strašn? dlouho, ?asto i celé týdny, ale po?ád to bylo po St?edozemním mo?i rychlejší, než kdybyste jeli na nejrychlejším koni po souši. Lodní doprava byla nejvýhodn?jší. V?tšina lodí byla stav?na pro dopravu zboží. Když cht?li n?kam jet lidé, museli se v?tšinou spokojit s lodí nákladní. Nebylo tam žádné pohodlí, ale cestovalo tak mnoho lidí, protože to bylo nejlevn?jší. Takovou lo? si vyhlédl i d?stojník, který m?l za úkol dopravit do ?íma oddíl voják? a n?kolik v?z??, mezi nimi i apoštola Pavla. Byla to ur?it? obrovská lo?, když se na ni krom? nákladu vešlo ještě 276 lidí. Ale stejn? tam museli být p?kn? natla?eni! (Zkusme si p?edstavit, kolik místa zabereme my, kte?í sedíme dnes v ned?lce, nebo dosp?lí v kostele a kolik místa bychom jenom na sezení pot?ebovali, kdyby nás bylo 276.)

II. PLAVBA PODÉL PEVNINY

Pavel už procestoval skoro celý tehdy známý sv?t. Vid?l a znal m?sta jako Efez, Korint, Athény, a zbývalo jediné místo - ?ím. Pavel však nebyl turista, který si jezdí prohlížet památky. Šlo mu o to, aby všude – a nakonec i v samém ?ím? a na samotném císa?ov? dvo?e – uslyšeli o Ježíši a aby byli prom?n?ni, tak jako byl prom?n?n i on sám. V?d?l jakou moc má evangelium. Cht?l, aby to v?d?l i sám císa?! Proto se k n?mu odvolal, proto te? jede do ?íma.

Velitel oddílu, který m?l Pavla a ostatní dopravit do ?íma, se jmenoval Julius. Pat?il k „císa?skému praporu“, k elitní jednotce, která m?la za úkol ochra?ovat samotného císa?e. Byli to nejlepší vojáci v celém ?ím?. A tu nastala zajímavá situace. Julius brzo poznal, že Pavel není žádný zlo?inec, a proto se k n?mu nechoval nijak drsn?, i když by mohl. Když t?eba dopluli do p?ístavu, kde m?l apoštol p?átele, dokonce mu dovolil za nimi do m?sta zajít. (Lo? plula podél pob?eží, od p?ístavu k p?ístavu; m?žeme si na map? ukázat, kudy pluli - Cesarea, Sidón, Kilíkie a Pamfýlie až Myra; tam první lo? kon?ila a oni p?estoupili na druhou lo?, která už sm??ovala p?ímo k ?ímu.) Pavel Juliovu d?v?ru nikdy nezklamal, vždycky se v?as vrátil na lo?. Tak se dá říct, že i nep?íjemné v?ze?ské putování nakonec posloužilo k tomu, aby se Pavel ještě jednou setkal s bratry a sestrami ve sborech. Nep?íznivý vítr Pavlovi umožnil, aby také aspo? z dálky zahlédl své rodné m?sto Tarsus. (Umíte si p?edstavit, že byste se jednou už t?eba dom? nikdy nevrátili?)

III. PLAVBA NA KRÉTU, PAVLOVO PROROCKÉ VAROVÁNÍ

První lodí se dostali do Myry, to je ještě v Malé Asii. Tam našel Julius jinou lo?, která vezla obilí a sm??ovala p?ímo do Itálie. Cesta nebyla snadná, vítr m?li proti sob?. Lo? se nejprve držela blízko maloasijského pob?eží, pluli od p?ístavu k p?ístavu. To bylo celkem bezpečné. Ale když potom zamí?ili k ostrovu Kréta, to už se museli vydat na širé mo?e, a to už bylo velmi riskantní. P?ece jen se tam však dostali. Zakotvili v prvním krétském p?ístavu a tam se rozhodovali, co dál.

D?stojník Julius cht?l co nejd?ív v plavb? pokračovat; cesta trvala mnohem déle, než se p?edpokládalo. Už dávno m?l v?zn? p?edat v ?ím?! Byla však už pokročilá doba, začínala zima, a to je plavba velmi nebezpečná (je to jako létat v turbulencích).

Tehdy se rozhodl n?co říci i apoštol Pavel: *"Myslím, že bychom se nem?li vydávat na další cestu, protože to bude velmi nebezpečné, pro naše životy, náklad i lo?. M?li bychom z?stat v tomto p?ístavu."* Bylo to prorocké slovo, oni však rozhodli podle svého. D?stojník cht?l pokračovat. Promluvil s majitelem lodi a

s kormidelníkem. Nakonec se dohodli, že tedy upustí od úmyslu dojet až do říma, ale přece jen vypadnou z této díry a doplují aspoň do dalšího a většího přístavu na Krétě, kde by mohli pohodlněji přezimovat. To se zdálo být celkem bezpečné. Budou-li se držet blízko pobřeží, nemělo by se jim nic stát. Vál zrovna příznivý jižní vítr, a tak zvedli kotvy.

IV. NA ŠIRÉM MOŘI, PAVLOVO PROROCKÉ POVZBUZENÍ

Ale stalo se, co Pavel předpověděl. Ze začátku se zdálo být vše v pohodě, ale po pár hodinách se přihnal prudký vítr, který hnál loď pryč od pevniny na širé moře. Bouře byla tak mocná, že se obrovská loď proměnila v malý drobek na vlnách. Loď vylétala do několika metrové výšky po vlnách, aby se ihned zase propadala do hlubin, ze kterých šla hrůza! Vítr ohýbal stěžně, takže museli stáhnout plachty a nechat se jen tak hnát větrem. Tak to trvalo mnoho dní. Začali vyhazovat všechno, co bylo těžké, jen aby se loď nepotopila. V moři skončil postupně i náklad s obilím a olejem. V takových chvílích strachu a hrůzy se zapomíná na jídlo a na pití. Lidé postupně slábnou a vyčerpáním mohou i umřít (pitný režim!).

V takových situacích, kdy hrozí bezprostředně nebezpečí smrti, lidé nejednou všechno vzdávají. Rezignují, složí ruce v klín, ať už to s nimi dopadne tak nebo tak. Ale právě tehdy je důležité, aby tu byl někdo, kdo řekne, co je potřeba udělat. A právě tak se tam na té lodi zachoval Pavel. Byl si jist, že nakonec všechny ty hrůzy přezijí, už kvůli němu: Pán Ježíš mu přece řekl: Budeš o mně svědčit v Římě. Přes to všechno, jak beznadějně to s nimi vypadá, oni se tam jistě dostanou. Tehdy se Pavel opět rozhodl jednat. Využil chvíle, kdy se vítr trochu utišil, a promluvil k nim: *"Měli jste mě poslechnout a neopouštět Krétu, a mohli jste si ušetřit toto nebezpečí a škodu. Ale teď vás vyzývám, abyste nikdo neztráceli naději. Bůh mi poslal anděla, který řekl, že všichni, kdo jsou se mnou, přežijí, a že i já se před císařem nakonec dostanu. Chci vám říct, že já svému Bohu věřím! Buďte i vy dobré mysli! Dostaneme se k nějakému ostrovu."* Pavel to řekl s prorockou autoritou a lidé mu uvěřili. Těmito slovy důvěry a odvahy jim Pavel přinesl záchranu od Boha. Když člověk věří, přežije i věci, které by bez víry vzdal a zahynul by. O svou naději se máme umět podílit, to je přání našeho Pána Ježíše.

V. PAVEL CHRÁNÍ SLABÉ OVCE JAKO PASTÝŘ

Jedné noci, to byli na moři už třináct dní, měli lodníci dojem, že je nablízku nějaká země. Možili hloubku, olovnice dosáhla na dno. O chvíli později to zopakovali, hloubka byla ještě menší. To bylo neklamné znamení, že jsou blízko nějaké pevniny. Hrozilo ztroskotání. Báli se, aby nenajeli na nějaká skaliska, proto spustili ze zádi tyči kotvy. Tu Pavel zahlédl, jak si námořníci připravují záchranný člun a chtějí opustit loď. Prý chtějí spustit další kotvy. Pavel poznal, že je to výmluva. Co bude s ostatními bez kormidelníka a velení? Nemeškal a oznámil to Juliovi. *"Jestli je necháš odplout, nebude zachráněn nikdo!"* Julius jej tentokrát poslechl a nechal odseknout lana člunu, a tak námořníci zůstali na lodi. Ovšem záchranný člun byl pryč.

Když se začalo rozednívat, vybídl Pavel všechny, aby pojedli. *"Nebojte se, všichni se zachráníme, ani jeden z nás nepojde o život. Teď však je potřeba, abyste se posilnili. Už třináct dní jste poádni nejedli."* Pak vzal chléb, přede všemi podkoval Bohu, lámal chléb a rozdával ostatním, jako to dělal Ježíš při své poslední večeři. Lidé přijali pokrm, byli dobré mysli a pak udělali ještě poslední věc pro záchranu: vyhodili zbytek nákladu do moře.

Najednou se zvedla mlha a viděli před sebou jakou zemi v dálce. Odsekli kotvy, které je drželi na místě, vytáhli konečně plachty a jeli přímo ke břehu. Loď najela předkem na mělčinu a uvízla tam. A pak se pod nápořem větru začala pomalu ale jistě lámat. Všichni ji museli opustit, ale to už byli tak blízko břehu, že se každý mohl dostat na břeh, buď tam doplaval, nebo se chytil nějakého trávu z lodi.

V té chvíli se však v nebezpečí smrti ocitli všichni vřezoví. Hrozilo, že až se dostanou na břeh, uprchnou a už je nikdo nechytí. V takovém případě bylo nařizeno vřez zabít a vojáci se k tomu už chystali. Julius to však nedovolil, i když tím porušil dané nařízení. Chtěl zachránit Pavla, kterého si moc vážil (a nejen proto, že jim všem vlastně zachránil život). Tak se všichni dostali na břeh živí a zdraví.

VI. PAVEL SE PŘED CÍSAŘE PŘECE DOSTANE

To vše se stalo, když jel apoštol do Říma, aby tam jako Kristův svědek stanul před samotným císařem. Dnešní vyprávění ukazuje, kolik překážek se mu stále stavělo do cesty: vítr, který válnutým směrem, než chtěl jet; nerozumné rozhodnutí námořník vydat se na cestu v zimě, rozbourané moře, neschopnost námořník zvládnout situaci na lodi, jejich plánovaný útok z lodi, a nakonec i přímé ohrožení Pavlova života, kdyby vojáci jednali podle svých předpisů. Jako by se proti Pavlově cestě k císaři spojily všechny zlé mocnosti. A přece se nikomu a nikomu nepodařilo zmařit cestu evangelia k římskému císaři. I když se peklo vztekalo sebevíc, nedokázala tomu zabránit. Evangelium je mocnější.

MODLITBA

Pane Ježíši Kriste, děkujeme za tvé Slovo i za všechny lidi, kteří je nesou druhým lidem. Děkujeme i za ty, kteří je přinesli nám: za své rodiče, za pastory ve sboru a v církvi i za všechny ostatní. Mnoho překážek se staví do cesty tvému evangeliu, ale ty jsi mocnější. Veď nás, abychom ti byli vždycky věrní, abychom se za tebe nestyděli a vždycky ti děkovali. Dej nám žít pokojně i radostně. Amen.

7. PODNĚTY PRO ROZHOVOR

- Vzpomenete si, kde jinde v Bibli se vypráví o bouři na moři? (Jonáš, Mk 4,35-40)- Viděli jste film „Titanic“? Kdy se stala tato tragická událost a jak se při ní chovali věrní lidé?

- V jakých situacích si dnes lidé připadají naprosto bezmocní?

Hry a pomůcky pro přiblížení příběhu:

1. Zkusit vypočítat, jak velká loď by pojala tolik lidí, kolik je jich v příběhu popsáno. Jak na to půjdeme? Zná někdo vzoreček? Kolik místa potřebuje člověk na to, aby se cítil pohodlně? A k čemu by se dala taková loď přirovnat? Pak ten rozměr ale upravit s poukazem na to, že to byli vřez, a ti nemají na svůj životní prostor žádné právo. Co je to za vřez? a co s nimi nejspíš v Římě bude (otroci, popravení, v dolech, ...)?

2. Dovést loď do přístavu – Náročnější na čas a přípravu. Na hladké ploše stolu nakreslit fixou na tabule velký záliv, který má své ústí a svůj cíl (jako v příběhu, když se potácejí od břehu ke břehu, až dorazí do bezpečného přístavu). Pak nechte děti, aby ve dvou či více soutěžících skupinách vyrobily z papíru svou plachetnici (stačí, když jí bude jen vzdálen připomínat), kterou si popíše a vybarví (každá loď musí mít přece svůj název, na kterém často také záleží ne?-). Pak se určí za skupinu jeden, který ji povede jako kormidelník. Ten bude foukat. Ještě na hrací ploše vyznačte nějaké komplikované zóny (např. silné bouře; silná mlha = ten, kdo fouká do soutěžní lodi, má zavázané oči, dokud se z mlhy nevyjede...atd.). Kormidelník se snaží

foukáním dovést svou loď do správného pŕístavu.

Varianta A): Dovést svou loď z ústí zálivu do pŕístavu (napŕ. Krásné pŕístavy) na ŕas po jedné.

Varianta B): Divoŕina – Všichni najednou se snaží doplout do stejného pŕístavu, pŕiŕemž je jasné, že to nikomu moc nepŕjde, protože si do toho budou foukat navzájem. Ale o to jde.

Varianta C): stolní hra s kostkou. Kolik hodí ten ŕi onen, tolik se mŕže posunout k cíli. Jednotky posunu se urŕí v pomŕru k velikosti hrací plochy a smŕr se urŕí stylem „flaška“ (roztoŕí se nŕco, co po zastavení urŕí smŕr). Tato varianta by mohla být však velmi ŕasovŕ nároŕná!

3. Dispeŕink lodní dopravy - Povŕsit na zeŕ velkou mapu Stŕedozemí a pak urŕit nŕkoho, kdo bude podle textu sledovat, kde se právŕ plavidlo nachází. K vyznaŕení možno použít vlajeŕku ŕi špendlík s velkou barevnou hlaviŕkou a provázekem pŕbŕžnŕ vyznaŕovat peripetie po cestŕ. V zásadních místech by dŕti mohly vyrobiť na kartiŕky malé obrázky, které by jen symbolicky (piktogramy - symboly - napŕ. blesk=hnŕv, srdce=setkání s kŕesŕany atd...) vyjadŕovaly, co se na tom místŕ událo dŕležitŕho. Tak si uvŕdomují i v komplikovaném vyprávŕní, kde se v pŕíbhŕhu právŕ nacházejí.

Odkaz na pracovní list

[34 Ztroskotání na cestŕ do ŕíma](#)

Odkaz na píseŕ

[Tvá svoboda, tvá svoboda nade mnou](#)

[Posila na cestu \(SV135\)](#)

[Vítr se ztiší, pŕestane bouŕit moŕe](#)

[Moc pŕedivná nás tiše obestírá](#)

[Mocní svŕta, skloŕte se pŕed Pánem mocnŕjším](#)

[Hrad pŕepevný jest Pán Bŕh náš](#)

[Pane, pŕi nás buď \(SV175\)](#)

Cílová skupina

[Školní](#)

Katechetické cykly

[Pozvání na cestu - Skutky](#)

Biblický odkaz (kat)

[Skutky 27,1–44](#)